

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי כ' אב תשפ"ב | דף היומי בבלי: כתובות מב.

דף היומי בהלכה: מסעיף ג' עד סעיף ז'.

מוסר: שמירת הלשון - פרק ט"ו 'והנה' עד פרק ט"ו 'והנה אם'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: שער יחוד המעשה פרק ה' 'וכאשר יתייאש היצר .. בהנחת החנף' עד 'וכאשר יתייאש ממך היצר ... מצד הגאות והגאון'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

הרב שך ענה לי תירוץ אחד על מחברת מלאה שאלות! | שו"ת מענייני בין הזמנים ממרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל | לקט עובדות: כך היה נראה ה'נופשי של גדולי ישראל | 2468

סדר הכנה

**"כאשר הייתי בחור בן ארבע עשרה ניגשתי
לר' אליהו לופיאן זצ"ל עם קבוצה של בחורים
והוא בירך כל אחד ואחד. אחרי שיצאנו מהחדר
הוא קרא לי לחזור, והוא נתן לי עוד ברכה..."**

לקחים ותובנות לעולים לשיבה גדולה - מתוך משאו של נשיא 'דרשו' הרב הגאון רבי דוד הופשטטר שליט"א בכנס 'סדר הכנה'

הלכה', ב'דף היומי בהלכה', ובכל עניני ההלכה וההשקפה. מי יכול לשכוח את הרב אלישיב זצ"ל כאשר היה עוסק בלימוד, עם הניגון המיוחד שלו. זה היה כמו שירת מלאכי השרת, כמו הלויים, כמו השירה בבית המקדש, איך שהוא היה לומד עם הניגון שלו, עם השמחה הפנימית והחיבור לתורה.

"הנכדים מספרים, ששאלו אותו כמה פעמים הוא סיים את הש"ס, והוא אמר: יותר פעמים מאשר אתם חושבים. אבל ראה זה פלא, כאשר עברו על סדר היום שלו, ראו שהוא היה משקיע שש שעות בדף גמרא, כמו בפעם הראשונה שהוא לומד את הגמרא. שש שעות בדף גמרא.

בחורים לפעמים חושבים, הרי יש כל מיני ספרים וחידושים, אז מה צריכים את החיבור לראש ישיבה ולמגיד שיעור ולמשגיח? יש מלא מלא ספרים. זה לא נכון!

"צריכים חיבור לזקנים שיש להם את הרוח הקודש, שיש להם את האור הפנימי. צריכים להתחבר אליהם כדי שיהיה לנו חיבור לאור הפנימי. זה סוד הדבר, החיבור. החיבור לאור, החיבור

"...אני זוכר מלפני הרבה שנים, נכנסתי לשאול כמה שאלות ממרן ראש הישיבה הרב שך זצ"ל. נכנסתי לחדר שלו, הוא היה שקוע בלימוד, לא ידע בכלל שאני נמצא בתוך החדר. היה שקוע בתוך הלימוד עם חיוך על הפנים שלו, שמח, להבדיל כמו ילד שיש לו הצעצוע הכי גדול בעולם. הוא היה מרותק לגמרא, עם חיוך, עם שמחה והדרת פנים. הוא הציץ ברא"ש, חזר לגמרא, שוב הסתכל בתוך הרא"ש, עיין עמוק בקרבן נתנאל, הוא היה מלא שמחה. ואז הרים את הראש וראה שאני עומד שם, ופנה אלי."

"שאלתי את השאלות, זה היה משהו שנוגע לצרכי ציבור. הוא ענה לי מה שענה. הוא היה מלא אש, כת, פייער. אחרי שגמרנו את השיחה, פניתי לצאת והוא המשיך ללמוד. ואז הצצתי רגע לאחוריי וכבר אני רואה אותו עם אותו חיוך, עם אותה שמחה. ברגע שנגמר לו העסק בצרכי ציבור, הוא חזר מיד כולו לתוך הגמרא, עם האושר והשמחה על הפנים.

"עכשיו זו השנה העשירית, היארצייט העשירי, של מרן הרב אלישיב זצ"ל, שהדריך אותנו כל השנים. הדריך אותנו ב'קנין

”צריכים את החיבור הפנימי לאור של התורה! לשמחת התורה!
את ההכרה הפנימית שזה המקום שלנו, שזו השאיפה והרצון
שלנו. שהפנימיות של התורה תחדור לתוך פנימיות הלב שלנו.
”זה חלק עיקרי ויסודי מאוד בעבודה של בחור בישיבה גדולה
ושל כל תלמיד חכם.

”הייתי אצל המשגיח שליט”א מרן הרב דן סגל, ביקשתי ברכה
בשבילכם, ברכה בשביל האירוע וברכה בשביל כל פעילות ‘דרשו’.
והוא נתן ברכה מעומק הלב.

”ואז סיפרתי למשגיח, שכאשר הייתי בחור בן ארבע עשרה
ניגשתי לר’ אליהו לופיאן זצ”ל עם קבוצה של בחורים, וכולנו
ניגשנו אליו לברכה, והוא בירך כל אחד ואחד, ואחרי שיצאנו
מהחדר הוא קרא לי לחזור, ונתן לי עוד ברכה...”

”אז ביקשתי מרבי דן סגל ‘עוד ברכה’ בשבילכם... והוא בירך
עוד ברכה.

”אני מברך שוב, שיהיה לכם בריאות, הצלחה, בכל הענינים,
שתגדלו מעלה מעלה במעלות התורה והקדושה והטהרה
ושבפעם הבאה שאנחנו נתאסף, זה יהיה לקבל את פני משיח
צדקנו במהרה בימינו אמן”.

לשמחה, החיבור לפנימיות של התורה, לאור של התורה, להיות
מחוברים באור התורה.

”מרן הראש ישיבה ר’ מיכל יהודה לפקוביץ זצ”ל היה אבא
שלנו. כל השנים. הוא הדריך אותנו.

מספרים עליו שכשהוא היה בחור בישיבה בוילנא, ברמיילעס,
החפץ חיים הגיע לוילנא, וכל הישיבה הלכו לקבל את פניו, ור’
מיכל יהודה התלבט האם להפסיק את הלימוד כדי לצאת. היתה לו
מלחמה פנימית, לצאת או לא לצאת, מה עושים? לבסוף הוא החליט
שהוא לא יכול לבטל את הלימוד והוא לא יצא, ולמד בהתמדה
כל השעות האלו. שאלו אותו אחרי הרבה שנים, אם החפץ חיים
היה מגיע עכשיו לבני ברק, האם היית סוגר את הגמרא כדי לצאת
לקראתו? והוא ענה: בוודאי! מה השאלה! והוסיף ואמר כי הוא
מתחרט על שאז בוילנא החמיץ את ההזדמנות לראות את פניו.

”שאלוהו: ומה עם כל הדפים של הגמרא שהיית מפסיד, כל
השעות של לימוד התורה? מה נשתנה בין אז לעכשיו? והוא ענה
בדמעות: ‘הייתי אז בחור צעיר, ולא הבנתי שאילו הייתי זוכה
לראות את ה’חפץ חיים’, כל שבעים שנות הלימוד שלי אחר כך
היו נראות אחרת!’

בין הזמנים

**”שאלתי על בחור פלוני שקדן שאביו רוצה
שבבין הזמנים ייסע לים, אך הוא אינו מעוניין כי
חבל לו על הזמן. רבנו הגיב: צריך לנסוע זה בריא.
ואדרבא מי שלומד הרבה הוא הצריך לנסוע”**

שו”ת מענייני בין הזמנים ממרן הגר”ח קניבסקי זצ”ל

הוא הוסיף לשאול מעניין לעניין: כמה זמן שינה לבחור ביום?
- לפי איך שמרגיש.

ז’ דפסח תשס”ד. בחור אחד שאל כמה זמן צריך ללמוד בבין
הזמנים?

- כמו בזמן, כמה שיכול. והמושג בין הזמנים משמעותו -
שבימים אלו יכול ללמוד מה שרוצה ולא משועבד לסדרי ישיבה.
אני למדתי בבין הזמנים יותר טוב מהזמן.

בחור מעדת תימן שאל את רבנו לפני כשנתיים (תש”ס), כי
מעוניין לארגן בבין הזמנים מנין של תימנים בני תורה, ואמר לו רבנו
כי תפקידו של בחור - לשבת וללמוד. ועתה הוא שואל: מתקיימת
ישיבת בין הזמנים בפתח תקוה, אבל בבני ברק קיימת ישיבה טובה
יותר שבה לומדים שש שעות רצופות, ושם יש התמדה איכותית,
ולכן הוא נוסע לשם לבני ברק, אך רצונו לארגן כך גם בפתח תקוה
כזה סגנון של ישיבת בין הזמנים, האם לעשות כך, שהארגון הזה
הוא לצורך עצמו וגם יחסוך את הנסיעות לעיר אחרת. הקמת

ש”ק פ’ בלק י”ב תמוז תשנ”ו. בני רוצים ללמוד שחיה, מהו,
והאם בבין הזמנים או בזמן?

- למה לא, ועדיף בימי בין הזמנים. [ולדינא, לגבי חיוב ללמד
שחיה לבנו, אין היום חיוב ללמד את בנו לשחות, כי אנו לא
פוסקים כהך מאן דאמר ולא מובא דבר זה בפוסקים].

אברך מתעתד לעבור דירה, ואם יעבור באמצע הזמן זה ביטול
תורה, ואם ימתין לבין הזמנים יהיה הפסד 8.000 ₪ מה יעשה?
- חבל על הכסף שלו [ולא ימתין לבין הזמנים].

בחור מאמריקה שאל את רבנו. כמה שעות צריך ללמוד בבין
הזמנים?

- בדיוק כמו בזמן [א.ה. וכמובן שאם יש צורך במנוחה ינוח].

וכמה שעות ללמוד בזמן?

- 24 שעות, רק שמה שישן ואוכל הרי הוא גם כן לצורך הלימוד,
ואם כן לומד 24 שעות.

הנושא וכל הסובב, יכול לקחת לו ימים ולילות שלימים.
- זה לא בשביל בחור. שיתחתן מוקדם, ואז בתור אברך יכול לעשות את זה.

אבל בסך הכל יתכן שבסכום של השעות העסק יגזול ממנו פחות זמן, כיון שעתה מידי יום הוא נוסע לבני ברק והנסיעות הם כשעה בשני הכיוונים יחד.

- בדרך כלל, בחור שנכנס לעסקנות הענין הזה מוציא אותו מהלימוד [ואין זה רק ענין לכמות שעות, וגם בסופו של דבר כמות הזמן תלך ותגדל ויפסיד הרבה].

בחור שיש לו כאבי ראש גדולים דרש ברופאים ואין להם עצה, רבנו אמר לו שילך 10-20 פעמים לים, אבל הוא שכח לומר שהוא לומד בקול תורה בירושלים, אפשר שישנה עצה אחרת?

- זה נכון, ועצה של ים היא בדוק ומנוסה, בעיקרא דמילתא הרי יש בין הזמנים. אך מסתמא קשה לו להמתין עד אז, כעת אין לי עצה אחרת לומר לו. אבל שיידע עוד שהעצה הראשונה היא תפלה והים זה עצה שניה. שיעבור לזמן מה לבני ברק ויהיה כאן וילך לים. וילך לפחות עשרה פעמים. החזו"א היה רבע שעה במים וחצי שעה בחול והכי נמי יעשה כך. [ואם ילך פעמיים ביום אחד איני חושב שיש בכך תוספת תועלת, וילך פעמיים בשבוע, ויהיה את השיעור הנ"ל, ואם נמצא הרבה יותר משיעור רבע שעה במים וחצי שעה בחול הרופאים אומרים שזה לא מוסיף עוד].

ב' ואתחנן ו' אב תשנ"ט. נכנס אברך ושאל: האם לנסוע לים אחרי ט"ב?
- מי שצריך וכואב לו הראש שיסע.

תפסתי את ההזדמנות ושאלתי לגבי בחור שקדן ולא כואב לו הראש והוא מרגיש רגיל האם זה ביטול תורה?
- אם רוצה יכול לנסוע.

שוב שאלתי על בחור פלוני שקדן (שרבנו מכירו) ואביו אומר

לו כי כעת בבין הזמנים ראוי לו לנסוע לים אך הוא השיב כי אינו מעוניין, כי חבל לו על הזמן. ורבנו הגיב: צריך לנסוע זה בריא. ואדרבא מי שלומד הרבה הוא הצריך לנסוע. אבא היה לוקח אותי לים וזה היה אחרי בר מצוה, זה בריא. להחזו"א אמרו לו רופאיו שיסע לים. אחר החתונה יעשה כרצונו אבל לפני החתונה צריך לשמוע בקול אביו.

עוד בעניני בריאות הגוף מפי רבנו.
ר"ח אדר תשנ"ט שאל פלוני: הרבנית אמרה משמי' דרבנו שביצים זה לא דבר מזיק, והנה הרופאים היום מזהירים על זה מאד.
ת: בגמ' ברכות מד: כל שהוא כביצה ביצה טובה הימנו. אי אפשר לסמוך עליהם כלל, היום אומרים כך ומחר אחרת. [א.ה. אכן כעת בתשע"ח הרופאים חזרו בהם ואומרים כי הביצים בריאות מאד]

בחור שואל, שרופאים אומרים שבני ישיבה עיניהם מתקלקלות כיון שמתנדנדים בשעת לימוד ותפילה, האם משום ונשמרתם צריך למנוע מלהתנדנד.
ת: שטותים. שאלו: עניני בריאות כולם - הכתובים בר"מ פ"ד מדעות, האם הם שייכים היום? זה רק לזמנו ולדורו.

עוד בעניני 'ונשמרתם' באספקלריא של רבנו: סיפר לי רבינו: אבא אמר שאם היתה המצאת המכונות בזמן חז"ל היו גוזרין לבטל המכונות, הרי כמה נהרגו מזה, וגם חז"ל יתכן ידעו מחכמה זו לייצר מכונות ולא עשו כן מחמת הנ"ל. [א.ה. הנה כן כתב הבן איש חי זצ"ל. שהוא פירש על הפסוק בקהלת "עשיתי לי שרים ושרות ותענוגות בני האדם שידה ושידות" וביאר רש"י ששידה ושידות זו "עגלה למרכבת נשים ושרים", ויש לעיין מה חכמה היא זו? וביאר הבן איש חי שעשה כמו רכב שלנו הממונע בכוחות עצמו, וכן בנה ספינת קיטור, ושלמה המלך ע"ה גנזו שלא יהיו תאונות וימותו בני"א].

(דברי שיח' מתוך 'כל משאלותיך')

על דא ועל הא

לפני כעשרים שנה הלכתי ללמד בצרפת. צרפת כידוע זה מ"ט שערי טומאה. לא ידעתי לקראת מה אני הולך. מיד כשהגעתי לאזור של הקהילה, נכנסתי שם לחנות, ואני רואה שני תורים, אחד לגברים ואחד לנשים. זה מושג שעוד בבני ברק לא הכירו אז

הגאון רבי אריה לייב שפירא שליט"א משגיח ישיבת פוניבז' לצעירים על הדרכים להצליח ולהתעלות | מתוך דברים שנאמרו בכינוס 'סדר הכנה' של 'דרשו'

לפני כעשרים שנה הלכתי ללמד בצרפת. לפני שנסעתי ללמד, הלכתי קודם לראות את הקהילה. צרפת כידוע זה מ"ט הראשון שהגעתי למקום של הקהילה, נכנסתי לחנות, עוד לפני

לפני כעשרים שנה הלכתי ללמד בצרפת. לפני שנסעתי ללמד, הלכתי קודם לראות את הקהילה. צרפת כידוע זה מ"ט

תמשיך, תמשיך, עד סוף העמוד, ואז הוא אומר לו תעצור. תשמעו רבותי מה זו גאונות ופשטות! אומר לו הרב שך: "אני אענה לך תירוץ אחד שיתרץ לך על כל הקושיות וכל הבעיות שיש לך בכל המחברת הזו". וככה הוא אומר לו: "תגיד לי, אתה מכיר ישיבת פוניבז'?" הוא מתפלא ואומר: "בוודאי! למדתי כאן". והרב שך ממשיך: "תגיד לי, אתה מכיר רחוב רשב"ם?" - "בוודאי, אני גרתי שם!" "כלל יהיה בידך" - אומר לו הרב שך - "מה שלא היית עושה בישיבת פוניבז', אתה לא עושה בפריז! מה שאתה לא עושה ברחוב רשב"ם, אתה לא עושה בפריז! ומה לא עושים ברשב"ם, ומה לא עושים בפוניבז', אתה הרי יודע. אם תלך בקו הזה, לעולם לא תסטה, לעולם לא תפול ותגיע רחוק".

אספר לכם עוד משהו. כשאני הייתי בחור צעיר בישיבה קטנה של פוניבז', באלול הראשון, מוצאי שבת הראשון, הראש ישיבה ר' אהרן לייב אמר שיחה, והוא דיבר שצריך לעשות חיזוק וצריך להתחזק וכו'. וכמו ילד בישיבה קטנה, כשהסתיימה השיחה אני ניגש לשאול אותו: הראש ישיבה אמר שצריך להתחזק, במה צריך להתחזק? הוא אמר: "תצא החוצה, שם יש לוח מודעות, תעשה מה שכתוב בפתק". אני יוצא החוצה, חושב שיש לי כבר סקופ... מכתב של הרב שטיינמן לפני 45 שנה זה לא היה דבר של מה בכך. אני יוצא ללוח מודעות, אין פתק. אני חוזר אליו: הראש ישיבה, אין פתק.

"יש, יש, תלך ותראה". ואני מסתכל שוב, יש שם רק פתק אחד. סדרי הישיבה.

חזרתי אליו ואמרתי לו: הראש ישיבה, אני מבין...

שהגעתי לישיבה, והנה אני רואה שני תורים, תור לגברים ותור לנשים. זה מושגים שבבני ברק עדיין לא היו. היו שם ישיבה קטנה על טהרת הקודש, ישיבה גדולה, כוללים, מקוואות, בתי מדרשות. מוראדיג אין דער וועלט.

בדרך כלל מבינים שחוץ לארץ זה מקום שחייבים להתפשר בו, והנה שם הכל מושלם על טהרת הקודש, באופן שאפילו כאן בארץ עדיין לא היה ידוע. נכנסתי לראש ישיבה שם לפני שנסעתי, אמרתי לו: כבוד הרב, אני רואה כאן דבר שלא ראיתי ולא תיארתי לעצמי שאראה מימי. תסביר לי מהו הסוד שלך, איך הצלחת להקים דבר כזה נקי בטהרת הקודש בכל תחום? ואז הוא סיפר לי את הסיפור הבא, שהוא היסוד שיכול להאיר לכם בעז"ה את כל ימיכם בישיבה גדולה.

הוא סיפר לי שהוא היה אברך בכלל פוניבז', חמיו היה הרב של קהל יראים בפריז. יום אחד הרב שך קורא לו ואומר לו: חמיך הזקין, אין לך ברירה, אתה חייב לנסוע לצרפת ולהעמיד שם עולה של תורה. הוא אומר להרב שך: אין לי שום נסיון, אין לי מושג איך בונים, יהיו לי הרבה קושיות והרבה ספיקות והרבה התלבטויות. הרב שך אמר לו: אתה תיסע, סע לשלשה חדשים, כל השאלות וכל ההתלבטויות שיהיו לך, תרשום במחברת. בעוד שלשה חדשים תבוא בחזרה לארץ ישראל, אני אענה לך על כל מה שתשאל. תיסע. והוא נסע, והיה שמה שלשה חדשים, והיתה לו מחברת מלאה של ארבעים דף, מלאה שאלות ומלאה בעיות. הוא נכנס אצל הרב שך, הרב שך מושיב אותו, פותח את העמוד הראשון ואומר לו תתחיל לקרוא. הוא שואל שאלה ראשונה, והרב שך אומר לו -

הסיפור היומי

שני אברכים מול קושיא אחת: אחד מהם יצא גדול הדור, השני נהיה סוחר מסמרים

המעשה שסיפר מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל לנכדו כאשר ביקש לשאול אותו קושיא במהרש"א

לביהמ"ד. ניגש אליו אברך אחד מהם ואמר לו פלפול שלם ביישוב הדברים. אולם כששאל את השני - ומה איתך? אמר לו הלה: "אגיד לרב את האמת, עיינתי בדברים וראיתי שזו קושיא אלימתא וצריכים שעות רבות לעמול בזה, והיה חבל לי על הזמן... בזמן הזה רציתי ללמוד הלאה, ולפיכך אין בידי תשובה".

התרגש רבי יוסף שאול נתנזון זצ"ל עד מאד, ואמר: "מובטחני בו שיהיה מורה הוראה בישראל!" ואכן לימים התפרסם אותו אברך כהמהרש"ם מברעזן.

וסיים רבינו הגרי"ש זצ"ל ואמר: "והשני לא יצא ממנו כלום, נהיה לסוחר מסמרים..."

(ספר 'מפי האיש', הובא ביתד נאמן ואתחנן תשע"ד)

אחד מצאצאיו של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל, בחור בישיבה קטנה, נכנס לרבינו יחד עם אביו, והאב אמר כי בנו רוצה לשאול קושיא במהרש"א.

נענה רבינו ואמר: מעשה היה בהגאון בעל השואל ומשיב, שנסע מביתו למקום אחד ובדרך הגיע לעיירה אחת, ואמרו לו בני העיירה שבביהמ"ד פלוני יושבים שני אברכים ההוגים בתורה בהתמדה.

הוא נכנס והציג בפניהם קושיא עצומה אשר היתה קשה לו בדברי המהרש"א בסנהדרין, ואמר להם שכשיחזור בעוד כמה ימים יעבור שוב דרך העיירה, ייכנס לבית המדרש וישמע מה בפיהם. ויהי היום כשחזר לביתו לבינתו דרך אותה עיירה, נכנס אליהם

הבחנתי בכדור אש ענק, וסבור הייתי כי מדובר בפצצה אטומית תת קרקעית. כבר לאחר הזעזועים הראשונים יצאנו החוצה, שם ניגש אלי אחד השכנים היהודיים ושאל: "יצחק, איזו ברכה יש לומר על רעידת אדמה?"

הרב יצחק זילבר זצ"ל על מה שבאמת מחזיק את העולם

ידידי. זוכר אני כיצד הגעתי לביתם של קרובי משפחתינו, משפחת וולף. אפרים, אבי המשפחה, עוד שכב במיטה, מסביבו היה השטח מלא בלבנים ואבנים, אך הוא יצא בריא ושלם, ללא כל פגע. כך עברתי על פני בתיהן של עשרות משפחות יהודיות, אצל כולן נגלו לעיני בתים הרוסים אולם האנשים עצמם היו בריאים ושלמים! בעיתונות פורסמו נתונים קשים על למעלה משבע מאות רעידות משנה! רעידת האדמה נמשכה מספר ימים והיתה קשה ביותר. ובכל זאת, עשרה אנשים בלבד נהרגו בעיר. אז הבנתי את משמעות המילים: "...העולם עומד, על התורה..." התורה היא היסוד, ולכן אלו היו התוצאות.

הבריות אינם רוצים לראות ניסים ומעדיפים לעצום עיניים בפניהם. הרמב"ן כותב בסוף פרשת בא, כי ניסים גלויים עוזרים לראות ניסים נסתרים. יסוד האמונה הוא להכיר בכך, שכל המתרחש בעולם - נס הוא.

קחו לדוגמא את מלחמת המפרץ הראשונה, שארעה בשנת תשנ"א (1991). שלושים ותשעה טילי סקאד נשלחו בידי עירק לעבר ערים בישראל, כאלו המיושבות בצפיפות גבוהה. מלחמת העולם הוכיחה, כי הפצצת ערים גורמת למספר עצום של קורבנות, והנשק המודרני, הסקאדים, מסוכן עוד יותר. ובכל זאת, ולמרות הנזק האדיר מטילי הסקאד - מת רק אדם אחד מפגיעה ישירה!

מומחי צה"ל הכינו בעת המלחמה את בתי החולים לקליטת מאות, אם לא אלפים של נפגעים בכל התקפת סקאדים יחידה, הם שיערו את הנתונים על פי מלחמת אירן-עירק, בה כל טיל שנפל על טהרן הרג שמונה עד עשרה בני אדם, זאת מלבד המספר הגבוה של הפצועים קשה.(הנתונים נלקחו מספרו של סם ופר "טילים, מסכות וניסים").

ההתקפות העירקיות על ישראל החלו בתחילת חודש שבט ונמשכו עד אמצע אדר, הן גרמו להרס של מאות דירות. באחת התמונות, אותן ראיתי, נראה בניין בן שלוש קומות הרוס לגמרי מפגיעת הטיל ומתוכו בצבצו פניו של אדם, לכוד בין ההריסות אך חי ונושם. אחר כך נמצאו שם בני אדם נוספים, כולם חיים. וכך אירע לא פעם ולא פעמיים, אלא שלושים ותשע פעמים! אגב, העונש של שלושים ותשע מלקות מגיע על פי דין תורה לחוטא, העובר על מצוות התורה...

מומחים לענייני צבא באירופה ערכו מחקר השוואתי בין

את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה (דברים י"א, ב')

בשנת תשכ"ו התחוללה בטשקנט רעידת אדמה חזקה.

לפני שנה האדמה הבחנתי בכדור אש ענק, וסבור הייתי כי מדובר בפצצה אטומית תת קרקעית. גם אשתי חשבה כך. למעשה ייתכן מאוד שרעידת האדמה פרצה בשל סיבה מלאכותית, שהרי לא יכולנו לבדוק את רמת הקרינה הרדיו-אקטיבית בשטח. כך או כך, שבעים וחמישה אחוזים מהבניינים האלו נפגעו האירוע הקשה ההוא!

האירוע התחיל לקראת בוקר. כבר לאחר הזעזועים הראשונים יצאנו החוצה, שם ניגש אלי אחד השכנים היהודיים ושאל: "יצחק, איזו ברכה יש לומר על רעידת אדמה?"

הווי! נזכרתי בהלה. אפילו לא חשבתי על כך! "שכוחו וגבורתו מלא עולם!"

בפרק הראשון בפרקי אבות נאמר: "שמעון הצדיק היה משיירי כנסת הגדולה. הוא היה אומר: על שלושה דברים העולם עומד: על התורה, ועל העבודה, ועל גמילות חסדים". בזמן הפורענות יכולתי לראות זאת במו עיני: דומה כי בכל רחבי ברית המועצות לא היתה באותם ימים קהילה מלוכדת ובעלת חיים יהודיים תוססים כמו בטשקנט. פעלו בה מספר בתי כנסת, גם כמה מקוואות בסתר, ונעשו בה מעשי חסד רבים. כשבעה-שמונה שוחטים היו בעיר, מספר גבוה ביותר יחסית לזמנים ההם, שניים-שלושה מהם עמדו באופן קבוע בשוק. אחד מהם, בנימין השוחט, נהג להציע לשחוט חינם בכל עת בה ראה יהודי קונה עוף ופונה לשוחט גוי.

אין כל ספק כי טשקנט היתה מיוחדת במינה מבחינה זו. אפילו בסמרקנד, כך נראה לי, היו חיי הדת חלשים קצת יותר. באופן כללי - בקווקז שמרו היהודים על מסורת, אך אצלנו בטשקנט היו הלימודים רציניים יותר. אותי ואת בני - תושבי העיר פשוט הכריחו ללמד את בניהם תורה!

רעידת אדמה דומה, ואף בדרגה חלשה יותר, אירעה מספר שנים קודם לכן באשחבד. ואם כי טענו כי שם היתה הרעידה אופקית ומסוכנת יותר מזו האנכית שאירעה בטשקנט, השאלה היא: מדוע שם היתה אופקית ופה אנכית? בפורענות באשחבד נהרגו למעלה מעשרת אלפי איש! ולעומת זאת, מה קרה בטשקנט?

ובכן, כבר בשעה שש בבוקר התחלתי לערוך ביקורים בבתי

תוצאות ההפצה של לונדון על ידי גרמניה במלחמת העולם השנייה (הבליץ), לבין ההתקפות העירקיות על אירן ועל ישראל. הם ניתחו את דברים ונשארו עם שאלה פתוחה: למה כמעט לא היו נפגעים? הם הודו, כי מדובר בעובדות מדהימות ונמנעו

מהבעת חוות דעת מקצועית.

האין כל זה נס הוא?! וכי ניתן לומר כי מדובר במקרה ותו לא?!

(מתוך 'להשאר יהודי')

יהלומים מגדולי ישראל

היכן מצינו שאשה חולקת על תנא? היכן הוא התוספות הגדול ביותר בש"ס? מהי המשנה הקטנה ביותר? ואיפה יש סיפור המשתרע על גבי עמוד שלם ברש"י

רשימה מרתקת של 'חידודי תורה' שמרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל היה משתעשע בהם עם נכדיו

ואחריו אהלות פ"ט - שיש בו ט"ז משניות. הפרק הקטן שבגמ' - פכ"א משבת - נוטל וכו'. הפרק הגדול שבגמ' - פ"ק דקידושין, האשה נקנית. הפרק בבבלי שהוא בלי תוס' - פרק בתרא דסנהדרין, פרק חלק.

עמוד הגמ' הקטן שבש"ס - ב"ק (ע"ז א'). עמוד שלם של תוס' ללא גמ' ורש"י - נזיר (ל"ג ב'). המסכת הקטנה ביותר שבמשנה - קנים, ז' עמודים קטנים. המסכת הגדולה ביותר שבמשנה - כלים, ל' פרקים. המסכת הגדולה ביותר בתלמוד בבלי - בבא בתרא, ואחריה שבת, ולהגר"א זצ"ל מסכת ברכות [א"ה]. י"א שהגר"א לא אמר כן, כי במציאות מסכת שבת היא יותר גדולה].

המסכת הקטנה ביותר שבירושלמי - מכות. המסכת הגדולה ביותר שבירושלמי - ברכות. הסדר הקטן ביותר בשה סדרי משנה - זרעים. הסדר הגדול ביותר בשה סדרי משנה - טהרות. בבבלי יש ל"ו מסכתות. בירושלמי יש ל"ט מסכתות.

הפסוק הכי ארוך באסתר - פ"ח פס' ט', ואחריו פ"ג פס' י"ט. המילה הקטנה ביותר בתנ"ך - "ה" שבתחילת האזינו. אשה חולקת עם תנא - מצינו בתוספתא כלים ב"ק פ"ד מ"ט. סיפור המשתרע ע"ג עמוד שלם ברש"י - סנהדרין מ"ד ב'. התוס' הכי גדול - ב"ק ק"ז א' ד"ה עירוב.

(הספרים)

הרשימה דלהלן - שפורסמה בגיליון 'דברי שיח' - התקבלה מאחד מנכדי רבינו הגר"ח קניבסקי זצ"ל, והיא כוללת שאלות של 'חידודי תורה' ששאל בילדותו את רבינו במשך סעודות השבת, ורשם זאת לעצמו לזיכרון. ואע"פ שבמשך הזמן הגיעו מעט הערות על הדברים, מ"מ כיון שאינו ענין של הלכה אלא רק להראות את חידודי התורה במה משתעשע רבינו עם נכדיו, הובאו הדברים כמות שהם ללא שינוי.

המילה הקטנה ביותר במנין הגימטריא, שהיא שם של אמורא מהירושלמי - ר' בא ואחריו ר' אבא.

המילה הגדולה ביותר באותיותיה ממגילת אסתר היא - "והאחשדרפנים". י"א אותיות.

הפסוק הקטן בתיבותיו מהתנ"ך - "אדם שת אנוש". בדברי הימים.

המשנה הקטנה שבש"ס בבלי - "סתם נזירות ל' יום" (נזיר ה' א'), ואחריה בפסחים (ק"ט ב') - "אין מפטירין וכו'", ואחריה בב"ק (ק"ז ב') - "שטפה נהר א"ל הרי שלך לפניך".

המשנה הגדולה בבבלי - זבחים ק"ב א', שהיא תל"ט תיבות, ואחריה בסנהדרין ב' א', שהיא שפ"א תיבות.

הפרק הקטן בתהלים - פרק קי"ז.

הפרק הגדול בתהלים - פרק קי"ט.

הנביא הקטן שבנביאים - עובדיה, כ"א פסוקים.

הפרק הקטן שבמשנה - פרק החלו (תמיד פ"ו)

הפרק הגדול שבמשנה - כלים פי"ז - שיש בו י"ז משניות,

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

פעם כשחזר ה'לב שמחה' מגור מ'נופש' בערד, התבטא לפני איש אמונו הרה"ח ר' אליעזר הנדלס: "יכולתי כבר לקבל 'רוח הקודש' - ארבעים יום לא דיברתי עם איש!"...

לקט עובדות: כך היה נראה ה'נופש' של גדולי ישראל

הבה נלמד קמעא'... ובנשימה אחת התחלנו ללמוד מסכת נדרים. לימוד 'קמעא' זה נמשך לסירוגין, במשך כל ימי הנסיעה וימי ההבראה, עד אשר הספקנו ללמוד את כל המסכת עם ביאור הר"ן פעמיים מראש ועד סוף'... (ראש גולת אריאל' עמ' רפז)

בספר 'לבם של ישראל' מסופר על כ"ק מרן אדמו"ר ה'לב שמחה' מגור זי"ע: "הרבי היה נוסע מידי פעם למקומות נופש, מטרתו העיקרית באותם נסיעות היתה לשם לימוד במנוחה בהתבודדות לבל יפריעוהו אנשים. בימים שטרם הנהגתו היה נוסע רבות לעיר ערד בגפו להתגורר שם לבד בדירתו, ולהתקיים ימים ארוכים על פת במלח ומאכלי חלב בלבד, העיקר שיוכל להרוות צמאונו הלוהט ללימוד התורה, מבלי שעיני הבריות תעקובנה אחריו ומבלי ששאוני החיים יפריע את לימודו.

"פעם בשובו מערד התבטא לפני איש אמונו הרה"ח ר' אליעזר הנדלס: 'יכולתי כבר לקבל 'רוח הקודש' - ארבעים יום לא דיברתי עם איש!'..."

(לקט מתוך מאמרו של הרה"ג ר' שמואל צבי גנץ שליט"א)

מסופר על הרה"ק מהר"א מבעלזא זי"ע, שפעם אמר לבחור שהגיע לקבל את ברכתו לקראת סוף הזמן בשיבה: "במשך הזמן' לומדים תורה עם 'שיעור' (ע"י שיעור הר"מ), אבל ב'בין הזמנים' צריך ללמוד 'בלי שיעור'... [דהיינו, ללא גבול ומידה] (ע"פ 'דרכה של תורה' ח"א עמ' קס).

סיפר כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'שפע חיים' מצאנו זי"ע, כי פעם ראה את הרה"ק ה'אמרי אמת' מגור זי"ע בקרעניץ כשטייל ביער לשם מנוחה, והיו שם מאות חסידים שבאו ללוותו, והוא טייל לו כשבדו גמרא פתוחה והגה בתוה"ק בשקידה עצומה, ללא תשומת לב למלווי הרבים... (מובא ב'לפיד האש' ח"א עמ' סג)

הרה"ח ר' יצחק מאיר לוי ז"ל סיפר: "פעם, אחרי ש'אגודת ישראל' בפולין ניהלה מאבק ציבורי קשה, לרגל עריכת בחירות, לקחני חותני הרבי בעל 'אמרי אמת' מגור זי"ע עמו כשנסע למקום מרפא, ואמר לי שאקח עמי צידה לדרך מסכת נדרים בפורמט קטן [א קליינע גמרא'לה].

"ברגע שעלינו אל הרכבת, פנה אלי ואמר: 'הרי אנוס היית בתקופה האחרונה, בגלל הבחירות, ולא יכולת ללמוד די הצורך -

יוצאים לחופשה?

מוקדי בירור טלפוניים לשאלות הלכתיות נחוצות

גבולות הארץ, ופרטי הדינים להיתר יציאה לחו"ל - 03-5706906.

ערלה ומעשרות - 02-6488888 שלוחה 3.

עירובין - 054-8483320 - 0504142100.

תחומין - 'עירבתם', הועד לעניני תחום שבת - 072-2722909.

טל' בית ההוראה לעניני כהנים: 02-5862153, 08-3132020.

שאלות דחופות טהרת כהנים: 072-2722901, 052-7115039.

יחוד - 03-6194362, 050-4198742.

כשרות מכשירי חשמל לעניין שבת - 072-2164422.

כיווני תפילה - 03-5706906.

מקוואות - 077-2222200 שלוחה 1.

להודת חוברת 'הלכות שכיחות לנופשים בימי בין הזמנים'
מהדורת תשב"ב - לחץ כאן

מה אירע כשהגזלן חשב ש'הזדמנות' גדולה נפלה לפניו?

כתובות דף מב

"זכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו" [ה, כא].

אופנוע ופתחו בדהירה.

תוך שניות ספורות כבר נעלמו ואינם. הגנבים כאמור, חשבו שבחבילות מונחים אין-ספור שטרות, אך למעשה גנבו רק שתי עוגות גבינה בשווי ששים שקלים. בעוד שבידיו של היהודי נותרו שטרות בסכום של... אלפיים שקלים!

הגיע אפוא בעל העוגות אל הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, ושאלתו בפיו: כיצד עלי לנהוג עם השטרות של הגנבים שנותרו בידי, האם זכיתי בהם, או שמא הם עדיין שיכים לגנבים? השיב מו"ר הגאון יצחק זילברשטיין שליט"א: היה מקום לטעון, שבעל העוגות יוכל לזכות בשטרות שבידו, משום שהגנבים הפקירו אותם והתייאשו מהם, כאשר ברחו והותירו אותם בידו של בעל העוגות, והחליטו ששווה להם לוותר על אלפיים, כדי לזכות ב'מאות אלפים' שבחבילות. אולם, נראה שאין לטעון כן, משום שהפקר השטרות של אותם ברנשים הוא 'הפקר בטעות', (שכן מעולם לא היו מפקירים אותם אלו היו יודעים שהם נוטלים תמורתם חבילת עוגות), והדין הוא שהפקר שנעשה מחמת טעות אינו הפקר (יעיין בתוספות בפסחים נ"ז. ד"ה אלא). עוד יתכן לטעון שלא התייאשו מכספם, מאחר והם יודעים שבעל העוגות הנו יהודי צדיק ובעל חסד, וישיב לידם את השטרות לכשימצאו אותם.

ולכן, יש להורות לבעל העוגות, שאת דמי שתי עוגות הגבינה יטול לעצמו משטרות הגנבים, אולם את שאר הכסף יפקיד בידי גמ"ח נאמן, עד שיגיעו הגנבים לקבל את כספם.

(אחת שאלתי)

מעשה שהיה ביהודי שקנה במאפיה שתי עוגות גבינה, מלבניות וארוכות. העוגות נעטפו בנייר מיוחד, והניחו בשקית. יצא האיש מהמאפיה, ושם פעמיו לעבר הבנק, לשם עשית פעולה בנקאית מסוימת, כששתי חבילות העוגות העטופות מונחות בשקית שבידו.

תור גדול השתרך באותו היום בבנק, והיהודי החליט להניח את שקית העוגות על הדלפק הסמוך למקום בו עמד, תוך כדי שהניח עליה את ידו. והנה, מאחוריו עמדו שני ברנשים, שהבחינו בחבילות העטופות, ובאיש ש'שומר' עליהן בקפידה על ידי הנחת ידו. הם היו בטוחים שמונחים בהן המון שטרות של כסף, אותם עומד היהודי להפקיד בחשבונו.

זממו שני האנשים בלחש תכנית שטנית לחטוף בדרך מתוחכמת את החבילות. מה עשו? - האחד ניגש אל היהודי, כשבידו חבילה גדולה של שטרות כסף, וביקש: "ראה נא, אני חלש מאוד בחשבון, יש לי כאן שטרות שונים, של עשרים, חמישים מאה ומאתים; בכל פעם שניסיתי לספור, התבלבלתי בחשבון, חזרתי לספור מהתחלה, ושוב נתקעתי בספירה... האם תוכל לעשות עמי חסד ולספור את שטרותיי כדי שאדע את סכומם המדויק?".

"בשמחה רבה", השיב היהודי במאור פנים, וקיבל בידו האחת את תכריך השטרות המרשרשים. הרים אפוא את ידו השניה מעל גבי חבילותיו, והתחיל בספירה. כעת הגיע תורו של הברנש השני לפעול. תוך כדי שהיהודי שוקע בספירה המסובכת, שלח האיש את ידו לעבר הדלפק, והתחיל 'לסחוב' באיטיות את החבילות... כשכבר היו בידו, נמלטו לפתע השניים בריצה מהירה, עלו על

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה רוחנית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

אדם שדיבר לעצמו בקול ואחרים שמעו - עובר באיסור לשון הרע?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

(שו"ע למידות טובות פ"ח ס"ק ב).
ומה הדין באדם שדיבר לעצמו ולא נזהר שלא ישמעו אחרים?
לכאורה היה מקום לומר, שגם באופן זה אין לו סיבה לשער
שתיכנס שנאה בלב השומעים, משום שאינו מתכוון כלל שישמעו.
אמנם כתב בשו"ת אז נדברו (חי"ד סי' סו ט), שלכאורה
נחשב הדבר כפשיעה, ועבר איסור אם למעשה מישהו שמע, וכ"ש
שעובר באופן שסיפר לאחד, והלה מסיבה מסוימת לא שמע, אך
אחר שעמד שם שמע.

בסעיף הנלמד היום (רכילות כלל א' סעיף ג') כותב החפץ
חיים, כי על איסור רכילות עוברים גם אם אינו מתכוון ברכילות
להכניס שנאה בלב השומע על אותו פלוני, ואפילו אם לפי דעתו
בדין עשה אותו פלוני - בכל זאת, אם הוא משער שעל ידי הדברים
תיכנס שנאה בלבו של השומע, עובר באיסור רכילות.
בביאורים ומוספים מציינים, כי משמע מדברי ה'חפץ חיים'
שאם לא היתה לו סיבה לשער שהשומע ישנא את האדם עליו
סיפר, לא עבר באיסור רכילות אף אם למעשה נגרם כן. וכעין זה
משמע לעיל (ח"א כלל ג ס"ד), וכן כתב למעשה הארח משרים

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפותח בכל יום' לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

איזה ספר תורה טעון שריפה?

ולכן אין להניח שהתכוון בכתיבת השמות לשם עבודה זרה, ואסור לשרוף את הפרשיות, מחמת איסור שריפת השמות הקדושים, האמור בפרשת ראה: "וְאֶשְׂרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ... לֹא תַעֲשֶׂוּן כֵּן לָה' אֱלֹהֵיכֶם", אלא יש לגונזן באופן שלא יבואו לידי שימוש. והלכה כדעה ראשונה.

[שו"ע לט, ד, משנ"ב יג-יד, וביה"ל ד"ה שכתבם]

ספר תורה, תפילין ומזוזה, שכתבם יהודי משומד האדוק בעבודה זרה - חובה לשורפם, כיון שיש להניח שבעת כתיבתו את השמות הקדושים שבהם, התכוון לשם עבודה זרה.

ויש הסוברים שדין זה אמור רק ביחס לספר תורה, מפני שמצויים עובדי עבודה זרה שעוסקים במקרא, ועלולים לכתוב ספר תורה לשם עבודה זרה. אולם, פרשיות תפילין ומזוזה, שאין למשומד צורך בהן, בודאי כתבם לשם מכירתם ליהודים כשרים,

במה חשוד אדם שאינו מאמין בדברי הז"ל?

ואף במקרה שהשגיוח עליו בשעת כתיבתו, ושמעו שאומר בפיו שכותב 'לשמה', וראו שהכתיבה נעשתה כהלכה - ברוב המקרים אדם כזה הוא מומר לחילול שבת בפרהסיא, או אף לכל העבירות שבתורה, או שהוא מומר 'להכעיס' לפחות בעבירה אחת, ופסול לכתוב סת"ם.

[ביה"ל לט, ד, ד"ה שכתבם]

ספר תורה, תפילין ומזוזה, שכתבם יהודי שאינו מאמין בדברי חכמינו ז"ל, אין להשתמש בהם, וצריך לגונזם באופן שלא יבואו לידי שימוש; משום שאדם זה חשוד שאינו מקיים בכתיבתו הלכות רבות הנדרשות לכשרות הכתיבה, אשר אינן מפורשות בתורה, וחכמינו ז"ל דרשו אותן מהמקראות, או שהן הלכה למשה מסיני. ועוד, שאדם זה חשוד ברצון להכשיל יהודים אחרים בהנחת תפילין פסולות, וכיוצא בזה.

איזו הלכה נלמדת מהסיפור על הארגז שראה רבי יוחנן בתוך מי הים?

בבא בתרא, על רבי יוחנן, שראה בתוך מי הים ארגז שמשובצים בו יהלומים ומרגליות, וכשניסה צוללן לשלוטו, הכריזה בת קול מן השמים, שזהו ארגזה של אשת רבי חנינא בן דוסא, העתידה להכין את טליתותיהם של הצדיקים בעולם הבא, והרי שאשה שאינה חייבת בציצית, כשרה לעשייתה.

[שו"ע יד, א, וביה"ל לט, ג, ד"ה כשר]

כפי שלמדנו אתמול, פרשיות תפילין, או 'פְּתִילֵי תפילין, שנכתבו או שנעשו בידי אדם שאינו מחויב במצות הנחת תפילין - פסולים. ולדעת רבנו תם, דין זה קיים גם במצות ציצית - שרק המחויב במצוה, כשר לעשייתה, דהיינו לקשירת החוטים בבגד הציצית. ורבים חולקים עליו, וכן הלכה, אלא שלדעת הרמ"א, לכתחילה יש להחמיר כדעת רבנו תם.

והרא"ש מוכיח שלא כדעת רבנו תם, מהמסופר בגמרא במסכת

* מומר 'להכעיס', אף אם אינו מומר אלא לעבירה אחת בלבד, דינו כגוי, ושחיטתו פסולה, ואם כתב ספר תורה, הספר פסול. אבל מומר 'סתם', או 'לתאבון', אין דינו כגוי, אלא אם כן הוא מומר לעבודה זרה, או לחילול שבת בפרהסייה, בפני עשרה יהודים, או שפרק מעליו את עול כל המצוות. ומומר לחלל שבת בדינים דרבנן - נחלקו הפוסקים אם דינו כגוי.
* ספר תורה, תפילין ומזוזה, שכתבם אדם הפטור ממצותם, כגון אשה וקטן - פסולים. וכן אם כתבם אדם שאינו מאמין במצותם - פסולים.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם ניתן 'לתקן' ברכה לבטלה באמצעות עניית 'אמן יהא שמיה רבה'?

שבח להשי"ת, כך שלא נזכר שם ה' לשווא. ויש שהורה על פי דברים אלו, כי מי שבירך ברכה לבטלה, ובטרם אמר 'ברוך שם', שמע שאומרים קדיש והוצרך לענות "אמן יהא שמיה רבה" - יענה עם הציבור, ויכוון גם לשם תיקון אמירת שם השי"ת לבטלה, בשבח להשי"ת הכלול במילים אלו.
[ביאורים ומוספים דרשו כה, 30]

מי שטעה ובירך ברכה לבטלה, או שאמר את שם השי"ת לבטלה, יאמר מיד: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". והרמב"ם כתב: "אם טעה והוציא שם לבטלה, ימהר מיד וישבח ויפאר ויהדר לו, כדי שלא יזכר לבטלה, כיצד? אמר 'ה', אומר: 'ברוך הוא לעולם ועד', או 'גדול הוא ומהולל מאוד', וכיוצא בזה, כדי שלא יהא לבטלה". והיינו, שהשבח שאומר מיד לאחר הזכרת השם לבטלה, הופך למפרע את הזכרת שם ה' לפתיחה של אמירת

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?
שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

הלוח היומי

כ' מנחם אב | רבי לוי יצחק ב"ר ברוך שניאור שניאורסון זצ"ל

יארצייט:

תקל"ו: רבי יוסף ב"ר מנחם שטיינהרט זצ"ל, מפיורדא וראב"ד אלזאס-שטרסבורג ועוד, בעל זכרון יוסף.
ת"ר: רבי שאול ב"ר אברהם זצ"ל, מקאליב-אושוואר.
תרכ"ה: רבי אליעזר ב"ר יהודה צבי (מסטרעטין) זצ"ל, מאזיפולע.
תרע"ז: רבי אהרן ב"ר דוד טברסקי זצ"ל, מסקוירא.
תש"ד: רבי לוי יצחק ב"ר ברוך שניאור שניאורסון זצ"ל.
תשכ"ח: רבי מיכאל אליעזר ב"ר דוד דב שפרינצלס זצ"ל, ממקימי העיר ב"ב.

זהירות מגזל שינה

הגה"צ רבי אליהו לופיאן אמר: ישנם הנכנסים ברעש או מדליקים את אור החשמל והשני מתעורר, הרי יש בזה חשש גדול של גזילה, העושה כן מבטל בידיים מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", אילו היו מפריעים לך את השינה היית מרוצה?! (ר' אלה תולדות הגר"א לופיאן עמ' 300)

נשתדל לשמור על השקט בשעות המנוחה ולא להפריע למנוחתם של בני הבית

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפוח בכל יום' לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il